

ADEVĂRUL

26. 08. 2002

pag 4.

Concluzia Festivalului Pro Etnica 2002 - Sighișoara

În România nu există discriminare pe criterii etnice

„Văzând mulțimile de oameni strânse în fața celor două scene din cetate, un grup de aromâni, aflat întâmplător la Sighișoara, cu ochii în lacrimi la vederea altor aromâni cântând, ucrainenii care dansau alături de greci sau horele care se încingeau în public, mi-am dat seama că Festivalul Pro Etnica 2002 și-a atins scopul“, ne-a declarat unul din organizatori la sfârșitul ediției din acest an. Cele patru zile ale Festivalului Minorităților, organizat de Centrul Educațional Interetnic pentru Tineret Sighișoara și aflat la a doua ediție, pot fi considerate un succes. În timpul zilei scenele au fost totdeauna pline, iar în sălile de dezbateri s-au purtat discuții animate. Cei care au vizitat Sighișoara au mai avut parte zilele acestea și de câteva expoziții cu obiecte specifice unor minorități și de două piese de teatru: una a teatrului german din Timișoara și o interesantă și emoționantă punere în scenă a piesei „Not I“ (Nu eu) de S.

Beckett. În Piața Sigma concertele au ținut până târziu în noapte. Într-o mixtură etno-pop-rock, s-au perindat pe scenă formațiile minorităților invitate, dar și Holograf, Ducu Bertzi, Mircea Rusu Band, ProConsul și Desperado - alături de alte grupuri mai puțin cunoscute. Au lipsit exemplele notabile de „play back“, însă în nici una din seri nu s-a mai strâns un public la fel de numeros ca în prima zi, la Adrian Copilul Minune. În cele patru zile nu au lipsit nici situațiile oarecum hazlii. La un moment dat, la secțiunea socială se dezbătea cu aprindere: „Cui aparțin manelele?“, ajungându-se chiar la subtilități și distincții de nebănuț la o asemenea problematică. Concluzia, susținută în principal de minoritarii rromi, a fost: „Manelele nu sunt ale nimănui, dar ne plac tuturor, mai ales la un pahar“ - aici au avut ceva rezerve câțiva sobri profesori universitari.

Gheorghită Aurelian ION